

گرفت چون خداوند میفرماید که بکار نامه های گذشته گان
برای آینده گان بصیرت و عبرت بزرگی است چنانچه میفرماید:
لعبرة لاولی الأبصار.

زیرا سنن طبیعت و تاریخ در سیر عروجی و صعودی ملت ها -
امت ها - اقوام - احزاب و جوامع، سقوط و نزول و هبوط آن
که از طرف خداوند (ج) وضع گردیده زوال ناپذیر و تغیر
ناخوردنی است که بطور مستمر و مداوم در بستر زمین و جریان
زمان جاری و ساری میباشد.

۳ - بخاطر اینکه این شوری از نواقص و کاستی های جریانات
پیش از خود در امان بوده باشد لازم است در ساختار سیاسی و
تشکیلاتی - در برنامه و طرز العمل - در اساسنامه
و مرامنامه - در اصول و مقررات - در خط مشی و لوایح
خویش از یکطرف، در شیوه، برخورد و نحوه، عملکرد -
کیفیت اجراء و چگونگی تطبیق اجراءات این شوری با فرد فرد
افراد و اعضاء خود و با جامعه و ملت از جانب دیگر، این خلأ
ها را پر و آن نواقص را با همه کمبود ها و کاستی های که
در دیگران وجود دارد دقیقاً مد نظر قرار داده، برعایت و تعمیل
قوانین و ضوابط و عدم تخلف از آن که یگانه رمز موفقیت و
عامل وحید کامیابی است شدیداً مراقب باشد.

کمیسیون ارزیابی و برنامه ریزی

۴ - کمیسیون توظیف گردد تا بخاطر تدوین يك برنامه، کاری و اجرایی دقیق و مفید، معقول و همه جانبه تمام ابعاد و جوانب مثبت و منفی دوره های سه گانه، کمونیستها - مجاهدین و طالبان در کشور را در تمام امور و زمینه ها طور تفصیلی و جزئیوار دقیقاً تحقیق و ارزیابی - تحلیل و تشخیص، تمیز و تفکیک نموده بشکل فهرست وار چوکات بندی و تهیه نماید.

۵ - تمام ابعاد و جوانب منفی - بدیها و زشتیهای ایشان را بفاهیم و عبارات عکس آن تبدیل و تعویض بدارد.

۶ - بعد از تغییر و تبدیل و معکوس ساختن زشتی ها و جوانب منفی، همه را با همه ابعاد و جوانب مثبت و جنبه های خوب آن دوره ها توحید بدارد - تا از جهات مثبت و منفی نظام های سه گانه مذکور استفاده، درست بعمل آید. چون عکس و ضد نیکی بدی و عکس و ضد بدی نیکی است.

گویند: لقمان حکیم را گفتند: ادب را از که آموختی؟ گفت: از بی ادبان!

گفتند چطور؟ گفت: من برعکس ایشان عمل کردم - ازینرو همه مرا خوب گفتند.

۷ - انضام آن ها بدساتیری که دین مقدس اسلام مسلمین را در

زنده گی فردی و اجتماعی برعایت آن امر مینماید.

۸ - ضم نمودن تجاریکه ما از کارها و اجرات خوب و نیکوی احزاب - دولت مداران دول و جهان بشمول همسایه گان گرفته و آموخته ایم و آنرا مفید و معقول می پنداریم.

که با مراعات این امور یاد شده می توان به تدوین و تهیه یک برنامه، کاری و دستور العمل اجرایی درست تر توفیق یافت.

۹ - همین کمیسون یا کمیسون دیگری توظیف گردد تا تمام اسباب و عوامل شکست و ناکامی، رسوائی و بدنامی - تضعیف و تذلیل تنظیم های جهادی را طور ویژه و به شکل دقیق با همه اجزاء و ابعاد آن مشخص و نشاندهی کرده فهرست وار ترتیب و تنظیم و ارائه نماید. که این تشخیص و نشاندهی بر اساس تحقیق و ارزیابی و تحلیل منطقی و دقیق و بیغرضانه و منصفانه صورت گیرد.

و در آنصورت است که برنامه، کاری و لایحه، عملی - طرز العمل اجرایی و خط مشی درست و همه جانبه و دقیق برای این شوری تدوین می گردد، که می توان هم از خوبی های آن دوره ها بهره گرفت، و هم از نواقص و کاستی های آن اجتناب ورزید - از گزند آن مصنون و در امان ماند، مرتکب جنایات و مبتلا به سر نوشت و مواجه به ناکامی و بدنامی ایشان نشد !
و با انحراف فکری و اعتقادی - فساد عملی و اخلاقی که آنها

دچار گردیدند گرفتار نگردید. که میتوان برخی آن را بعنوان
مشت نموده، خروار چنین ذکر کرد.

نقص در تشکیلات و ساختار سیاسی

۱. - احزاب راستی و چپی در افغانستان بر اساس منطقی و
محلی - یا قومی و نژادی و پابر محور قبیلوی - خانه واده
گی و یا بر مبنای مذهبی تشکیل یافته است، نه بر مبنای يك
عقبه و آیدالوژی و یا محور ملی.

که باندگترین مطالعه و ملاحظه بر روی آنها و ساختار سیاسی
و تشکیلاتی ایشان این امر بوضاحت تام باثبات میرسد.

ازینرو احزاب کثونی با این ساختار و تشکیلات هیچگاه
درافغانستان نمایندگی از تمام اقوام واقشار - ملیتها و مناطق
مختلف کشور و از مجموع ملت بمشابه، يك پارلمان وشوری کرده
نتوانسته، و نمی توانند از حمایت عمومی برخوردار بشود - چنانکه
تجربه هم نشان داد و چنین هم شد.

زیرا در ساختار سیاسی و تشکیلاتی آنها تعادل اجتماعی
و توازن قومی در نظر گرفته نشده و این موازین رعایت نگردیده
است تا اطمینان واعتماد همه اقشار - اقوام و ولایات را کسب و

از پشتیبانی و حمایت مجموع ملت برخوردار گردند .
که این خود بیانگر تبعیض و عصبیت - بی اعتمادی و ناکامی
آنها است، و منافی همان کلمات پرمحتوی الهی قرآنی « منهم »
و « منکم » که بحیث رمز موفقیت شمرده شده میباشد .

چنانچه میفرماید : (هو الذی بعث فی الأمیین رسولا منهم
...) (اطیعوا الله واطیعوا الرسول واولی الامر منکم) . ترجمه:
خداوند ذاتیست که درین امیین از خودایشان پیامبر برانگیخت.
از خدا وندو پیامبر او و از اولو الامر که از شما باشد اطاعت
نمائید .

که اگر مسئله « منهم » و « منکم » مصداق پیدا نکند و
از میان برداشته شود، "اجنبیت" و بیگانه گی مطرح گردیده "خود
مانیت" و از خود بودن رخت می بندد .

و نتیجه آن بجای وحدت تفرق - بجای اطمینان بی اعتمادی
- بعوض نزدیکی اختیار نمودن دوری گزیدن و بجای « ما » بودن
« من » بودن مطرح میشود .

چنین تشکیلاتی چگونه می تواند از ملت باشد و درد جامعه را
دواء نماید و در بین مردم جا بیفتد ؟ و اگر حکومتی هم بدین مبنا
بمیان آید ولو که ماسک و نقاب اسلامی نیز بر رخ کشد، حاکمیت
نه از آن « خدا (ج) » و « مردم » بلکه از آن یک ولسوالی و یا

يك ولايت است و بس. چنانكه دیدیم و می بینیم! و آیا درینصورت چنین نظام فاشیستی می تواند صبغه اسلامی داشته باشد؟ لهذا دیده میشود که موریانه فاشیزم با خط و خال های گوناگون و مصادیق متنوع آن در تشکیلات و اجزای احزاب چپ و راست افغانستان خزیده و جاه گرفته است که ام الامراض و رأس همه خطا ها و خبط ها و مصدر و منبع تمام لغزش ها و انحرافات و ناکامی ایشان بحساب می آید که سر انجام کار همه را برسوانی و افتضاح و تجرید از صف مردم و ملت کشانید.

و هرگاه نظری از رأس حرم احزاب تا قاعده آنها انداخته شود این جرثومه، بعضیت و عصبیت باشکال گوناگون آن سرو قد بر می افرازد. و بانواع مختلف قومی و نژادی محیطی و محلی - خانواده گی و قبیلوی و حتی مذهبی جلوه افروزی - طنازی و خوشخرامی میکند. این عروس خوشخط و خال باقدوم نامیمون خود موجب آن شد که سر انجام شاه و داماد جوان را در حجله، آن به شب زفاف مدفون بسازد، نامراد و ناشاد روانه گورش کند - چون ازدواج و پیوند هردو نا مقدس بود و مخالف با عقل و منافی با شرع، لاجرم چون خانه عنکبوت سست و بی بنیاد - بی ثبات و ناپایدار!!

لاقانونیت و بی نظامی

۱۱ - طریقه، اجرات بر مبنی شوری که حکم اسلام است، و یا بر اساس اصول و قوانین و مقررات و توزیع وظایف و صلاحیت ها طوریکه در جهان مأمول و در نظام ها مرسوم است چه در سطح دولت و چه در سطح احزاب و منظمات عیار نگردیده - بلکه بر سبیل مطلق العنانی و لا قانونیت، خود رآئی و انفرادیت صورت گرفته و جریان دارد. که این خود بیانگر لاقیدی و انارشیزم و مخالف تعامل جهان و پرنسیپ تمام نظام ها است، که آنرا بی نظامی میتوان گفت نه بدنظامی!

زیرا بد نظامی را همه علماء و دانشمندان و اهل فن بهتراز بی نظامی گفته و پذیرفته و قبول نموده اند چه آن دوام دارد و این بقاء نه، الملك یبقی مع الکفر ولا یبقی مع الظلم. ممکن است نظامی از لحاظ فکری و اعتقادی کافر ولی از ناحیه، مناسبات اجتماعی عادلانه باشد که دوام میکند - ولی هرگاه از لحاظ فکری نی اما از ناحیه، روابط و مناسبات اجتماعی ظالمانه بود و قانونی نداشت که از ظلم و تعدی و تجاوز بجان و مال، عرض و آبروی ملت جلوگیری نماید و عدالت را تأمین کند ضمانت بقاء و پرونده، دوام نخواهد داشت که ما و شما هم دیدیم و هم تجربه نمودیم.

بی معیاری و نا مقداری

۱۲- توظیف افراد و اشخاص بر* ظایف، بر اساس اهلیت و تقوی - و بر معیار درایت و کفایت و بر مبنای تعهد و تخصص - و بر سبیل تفویض امانت باهل آن چنانکه حکم خداوند "ج" اقتضاء نظام، ایجاب هر زمان و راز مؤفقیت است نبود و به تنبیه، انذار و هوشدار و حتی اخطار رسول اکرم ﷺ درینموده کوچکترین اهتمام و توجه صورت نمی گرفت و نمی گیرد که عواقب انذار رسول اکرم ﷺ و امر خدای حکیم "ج" را امروز بچشم سر «م ما و هم آن ها شاهدیم و لمس مینمائیم چنانچه میفرماید: «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا» ترجمه: خداوند "ج" اکیداً به شما امر می نماید که امانت ها (وظایف) را باهلش بسپارید.

و رسول اکرم ﷺ میفرماید که: «إِذَا وَدَّ الْأَمْرُ إِلَىٰ غَيْرِ أَهْلِهَا فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ» ترجمه: هنگامیکه امور به نا اهلان سپرده شود پس انتظار قیامت (یعنی دگرگون شدن) و برهم خوردن وضع را در آن جاه بکشید، که همه این قیامت را در کشور بچشم سر می بینیم!

آری! نه تنها در توظیف و وظایف تقوی و اهلیت - درایت و کفایت، تعهد و تخصص نقش نداشت بلکه بر مقیاس روابط و علایق تنظیمی و حزبی - قومی و قبیله‌ای - شخصی و خصوصی

صورت می گرفت- وروابط با همه انواع آن بر ضوابط ارجحیت داده شده و محلّ از اعراب داشت، که نتیجتاً این همه نابسامانی به بار آورد.

ضعف اجرآت وعدم مجازات

۱۳- در داخل چوکات دولت و در سطح تنظیمها اداره و انضباط امر بود و هست نا آشنا و غیر مأنوس - خودسری، انانیت و بی قاعده گی عرف و رواج عام، مد روز و نقل مجلس.

لا قانونیت و انارشیزم- بی اداره گی و بی اراده گی مزاج مشترک رهبر کارمند دولت- هیئت کابینه- هر قوماندان و سرگروپ هر مامور دولت و هر مجاهد تنظیم، که حاکمیت و حکومت مطلق و تمام و رواج تمام داشته و دارد.

عدم مجازات بدکاران فاسق و فاجر- و مکافات نیکو کاران امین و صادق، بلکه عکس قضیه شعار عمومی و همه گانی بود و هست.

که مسایل فوق موجب تغییر موقعیت « شرار » ملت به « خیار » آن و سرانجام و در فرجام منتج به تخریب کشور و تجرید ایشان گردید.

۱۴- دفاع و پشتیبانی و حمایه از مرتکبین جنایات - اغماض

و چشم پوشی و تن در دادن بمسامحه و سازش - و عدم جلوگیری
از بدکاری و بدرفتاری - انتخاب سکوت و اختیار مصلحت
اندیشی بزعم باطل مبتلاء نگردیدن بورشکست و تضعیف - که
این ها خود در حقیقت همه عین بواعث مواجه شدن بشکست
و ناکامی، افتضاح و بدنامی و انداختن خود بدست خویش در تهلکه
میباشد از جمله امراض مغرور است که پیکر احزاب و دولت
ایشان را تخریب، جسد و جسم آنها را علیل و در نتیجه از پا
درآورده است..

اینها است که هر لحظه این نعش پوسیده و بیمار را بر لب گور
نیستی می نشانند و بگودال نابودی می کشانند

دوره های سه گانه

کشور ما در طی دو دهه اخیر سه دوره از نظام‌های مختلف را تجربه نمود که نه تنها همه بدنام و ناکام گردیدند - بلکه باعث ویرانی و خرابی وطن و تبدیلی آن به مخروبه و ویرانه خانه کامل و همه جبهه گردیده و موجب سلب استقلال و آزادی و تعرض آن به مستعمره و اعمار کشورهای بزرگ و کوچک دور و نزدیک، و عامل برباد دادن همه افتخارات گذشته، میهن، آبرو، حیثیت و وقار ملت و مردم ما شده و هر کدام تحت نام وزیر عنوان خاص هم میهنان مؤمن و مظلوم ما را بخاک و خون کشانیده شیرازه وحدت ملی ما را گسیخته، تخم نفاق و شقاق، تفرق و اختلاف را در بین ابناء وطن بنام قوم و ملیت - لسان و نژاد، محیط و منطقه، مذهب و تنظیم و تحزب کاریدند.

که آنرا بگفتار خود آبیاری و بکردار خویش مُشر و بارور ساختند. و این دورها عبارت اند از:

الف: دوره کمونست‌ها و عناصر چپ.

ب: دوره مجاهدین و عناصر راست قبل از پیروزی و بعد از آن.

ج- دوره شهرت یافته عناصر مُسمی به اسم طالبان.

بخش دوم

وظایف و مسؤولیت های شوری

۱۵ - شوری برای اینکه بسرنوشت دیگران و گذشته گان سردچار نگردد، علاوه از اینکه امور ذکر شده را بدقت مطمح نظر باید قرار دهد و از آن ابااء ورزیده و اجتناب نماید، سعی نهائی بخرج دهد تا آن نواقص وضعف ها و خلاء سابقین را با اقدام و مبادرت با عمال عکس و ضد آن جبیره و پُرسازد.

و همچنین کوشش بخرج دهد که معنای ژرف و دقیق آیات شریفه: «کم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله - عیس و تولی أن جاء الأعمی» را در خصوصی جلب و جذب - توظیف و گماریدن افراد و اشخاص در وظایف و پست ها جداً در نظر گیرد و رعایت نماید.

تا چون دیگران از ورود عناصر بدنام و بدسابقه - خاین و ناپاک که موجب ذلت و مایه بدنامی و باعث ناکامی هر تحریک وصف و نهضت اصلاحی و اسلامی اند باغوش باز و جبین گشاده استقبال نکرده، دروازه های آن بر روی همچو عناصر ابن الوقت و فرصت طلب - استفاده جو و مغرض، حیلہ گر و مکار بازنباشد. چه وقایع اخیر کشور - و حوادث دوران انقلاب و جریان جهاد حقانیت این امر را چون روز روشن باثبات رسانید.

سیاست عدم در های باز جلب افراد نیک و رعایت قانون

۱۶ - شوری با آموختن تجربه و اندوختن بصیرت از جریانات گذشته و جاریه که در حقیقت انبارها و ذخایر بزرگ از تاریخ نزدیک ما و تجارب آزمون شده میباشند با ملاحظه و استفاده از آن، رمز نفوذ و گسترش و سرّ موفقیت و کامیابی خود را در جلب و تنظیم نمودن عناصر پاک، افراد خوشنام و اشخاص صالح از یکطرف - پای بندی بدساتیر اصیل اسلامی ناب و راستین، رعایت اصول و مقررات - تطبیق و اجراء عملی اساسنامه، لوائیح و ظایف مصوبه، خود از جانب دیگر بدانند نه امر دیگری.

زیرا این دو اصل (جلب افراد خوب و نیک - و رعایت تعمیل قوانین و دساتیر) ضامن پیروزی حتمی و قطعی است و بس .
« اولئك على هدى من ربهم - و اولئك هم المفلحون » .

شاعر نیز میگوید:

سیاهی لشکر نیاید بکار دو صد مرد جنگی به از صد هزار

امتناع از تجمل پرستی و اجتناب از زراندوزی

۱۷ - هم چنان با اتخاذ عبرت از کارنامه های سلف کشوری و تنظیمی - امتناع از زراندوزی همه اعضاء شوری و بویژه هیئت رهبری و اجرائیوی آن دو اصل زیرین را شعار نه که جزء لاینفک خصلت وجودی و عادت طبیعی خود قرار دهند:

الف: در همه امور از دیگران بر تطبیق و تعهد خویش بقانون سبقت جویند.

ب: از تجمل پرستی و زراندوزی سخت بر حذر بوده و اجتناب ورزند. تا بدین وسیله ثابت نمایند که هم خود صالح اند و هم در صدد اصلاح دیگران، هم بتوانند سبب هدایت و مانع انحراف دیگران گردیده و هم خود را درگند آب و لجنندیکه سابقین غرق گشتند، نیفتیده - آسوده حسنه برای سائرین و حاضرین و قدوه برای لاحقین گردند، که راه همین است و نه دیگر! أتأمرون الناس بالبر و تنسون انفسکم . ترجمه: خداوند میفرماید که: آیا مردم و دیگران را به نیکوئی امر مینمائید و خود را فراموش می کنید؟ که نقص و عیب، ضعف و عدم کار آئی بزرگان سالفه و حالیه در همین يك حرف نهفته بود و هست.

بخش سوم

موضع گیری و اتخاذ موقف

۱۸ - شوری موضع گیری خود را طور تنظیم و موقف خود را قسم اعلام نماید که بجهان و زمان، شرایط، ظروف و واقعیتهای آن وفق داشته و مطابقت کند. تصویریکه از نظام اسلامی بجهان و جامعه ارائه مینماید عینی، عملی، حقیقی و واقعی باشد - نه رؤیائی و تصویری، و همی و خیالی چنانکه دیگران کردند و می کنند که نه بجهان توافقی و نه باسلام تطابق و نه بجامعه زمینهء تطبیق و عملی شدن را دارد. زیرا اسلام دین است که بمقتضای زمان و موافق جریان و مطابق بجهان و مخصوص بانسان غرض نجات آن از ضرر و زیان به سلاح و زیور ایمان چنانچه در فقرهء « ج » تذکر دادیم نازل گردیده است. پس در برگیرنده همه نیازها و ضروریات و عوامل سعادت و آسائیش و وسایل رفاه و ترقی، عزت و عظمت مسلمین است.

چنانچه خداوند میفرماید: عزت از آنخدا و پیامبرش و مؤمنان است. نه ذلت و خواری و حقارت - پس علم، ترقی و تمدن مال ویژهء مسلمین و تهیه و تدارك اسباب و وسایل آنفرض و واجب، و بقول علماء : مالا یتم به الواجب فهو واجب. آنچیزیکه واجب بدون آن تکمیل و تمام نشود پس آنهم واجب میباشد.

پس عزت بدون ترقی و تمدن و تمدن بدون علم متصور نیست
لهذا شرعاً علوم که موجب ایجاد تمدن و ترقی - تمدن و ترقی که
باعث عزت و عامل غلبه می گردد همه فرض است.

۱۹ - شوری بملت و جهان چیزی را وعده دهد که بانجام
و عملی نمودن آن قدرت و توان داشته باشد - تا هم صادق جلوه
کند و هم وقار مندو با مایه - که گفتارش باکردار توافقی و قولش
بافعلش تطابق دارد. نه عاجز و ناتوان، حراف و کذاب چون
دیگران.

پرهیز از شعار بدون کردار

۲۰ - شوری در برنامه و خط مشی خود از امور آتی باید جداً
اجتناب ورزد:

الف: دادن شعارهای میان تهی و توخالی در عالم رؤیا و تصور
- و هم و خیال که بر روی احساسات و عواطف طفلانه استوار
بوده نه واقعیت های عینی و عملی که جنبه تحقیقی و عملی
نقواند پیدا کند.

ب: یا زمینه برای تحقق و عملی شدن آن فراهم نباشد.

ج: و یا اینکه مانع درس راه موجود باشد و ایجاب نماید که رفع
گردد و با وجود آن تطبیق و عملی شدن آن میسر نشود.

د: ویا شعار دهنده ظرفیت و توان - استعداد و اهلیت آنرا نداشته باشد، که از جمله همه گناهان بزرگترین گناه است شعار در همه این حالات.

چنانچه خداوند میفرماید: «لم تقولون مالا تفعلون کبر مقتاً عند الله ان تقولوا مالا تفعلون». ترجمه: چرا چیز را میگویند که بدان عمل نمی کنید بسیار بزرگ است گناه آن چه بگویند و عمل نه نمایند.

که بزرگترین عامل شکست طلاب و مجاهدین در کشور همان عمل کردهای خلاف شعار و گفتار ایشان میباشد - چنانچه در لفظ و گفتار مدعی اقامه نظام ۱۸۰ درجه اسلامی صد در صد خالص بوده و اما در عمل ۲۸۰ درجه کار خلاف و ضد گفتار و شعار اسلامی انجام داده و میدهند که آنها خود هم شاهدند و ما هم گواه و رسول اگر (ص) نیز چنانچه خداوند میفرماید: لتکون شهدا علی الناس و یکون الرسول علیکم شهیداً. ترجمه: تا اینکه شما بر مردمان دیگر و پیامبر بر شما شاهد باشد.

در حالیکه نفاق در قاموس قرآن توافق و تطابق قول با عمل، کردار با گفتار است که گوینده و عمل کننده قلباً بآن باور ندارد. که هرگاه این هم آهنگی عمل برداشته شود از قول، وسازگاری کردار از بین برود باگفتار آنگاه قضیه پیچیده ترمی گردد از نفاق.

که بخداوند پناه می بریم از هردو صورت و خداوند ما و همه را نجات دهد. (آمین) بناء: شوری باید از آن بیاموزد و از قباح و زشتی اضعافا مضاعف عمل عکس قول و شعار منافق کردار و رفتار مخالف گفتار سخت اجتناب و پرهیز نماید. «فاعتبروا یا اولی الابصار».

سعی در ایجاد عدم رعب و وحشت در جهان

۲۱ - شوری جهان و جهانیان را نسبت بخود و نظام اسلامی و ملی که بجامعه افغانستان پیاده می نماید به تشویش نیفکنده، نگران و هراسان نسازد بر اینکه خطری برای ایشان عقاید و افکار و نظام زنده گی و اجتماعی آنها است. بلکه دنیا را مطمئن سازد که ما بمقتضای ایمان و بحکم عقیده مکلف هستیم تا به افکار و عقاید غیر از خود احترام بگذاریم و بآن ها و نظام زنده گی و اجتماعی ایشان خطر نباشیم - توهین و بی احترامی نه نمائیم. چنانچه امر و حکم خدای ما است که میفرماید که: بخدایان دیگران توهین نکنید تا وادار به اهانت خدای برحق شما گردند.

میفرماید: «کل حزب بما لدیهم فرحون». ترجمه: هر گروه به عقیده، که دارد خوشحال، راضی و قانع است.

۲۲- شوری بجهان اطمینان دهد که ما هیچگاه در صدد تحمیل عقیده و نظام خود و صدور آن از راه تشدد و عنف و از طریق زور واکراه و اجبار بحکم دین و عقیده خود بدیگران نمی باشیم چنانچه خداوند میفرماید: «لا اکراه فی الدین - لکم دینکم ولی دین - لست علیهم بمصیطر». ترجمه: (در دین اکراه نیست - شما را دین تان و ما را دینمان).

۲۳- شوری بجهان اطمینان دهد که ما خود را بحکم عقیده و ایمان ملزم و مکلف باقاعده، نظام اسلامی و ملی در کشور خویش نمینائیم و کار بامور داخلی دیگران و حق تعیین سرنوشت و نوع نظام منتخب آنها نداریم و بامور داخلی و اعتقادی آن ها دخالت نمی نمائیم. چنانچه خداوند میفرماید: «فانذر عشیرتک الاقربین». از انداز نزدیکیانت آغاز کن. حق تعیین سرنوشت و انتخاب نوع نظام و عقیده را حق مشروع خود و مردم خود می پنداریم. و این حق مشروع و طبیعی ما و ملت ما بوده و از اصول و موازین دیموکراسی بحساب میآید که هر ملت حق تعیین مقدرات خود را دارد. طوریکه می خواهد بدان آزاد است دستیازد، انتخاب و اختیار نماید و نباید هیچ کس مانع آن شده و در آن دخالت ورزد.

بخش چهارم

نوع نظام

۲۴ - شوری روش اعتدال را رعایت نماید - و تصویری که از اسلام و نظام اسلامی بجامعه عرضه و بجهان ارائه میدارد همان چهره حقیقی و اصیل آنرا که اعتدال میباشد ترسیم و تجسم نماید، که هم معقول است و جهان پسند و هم معتدل و انسان پذیر.

زیرا اسلام همان اعتدال و احتراز از افراط و تفریط است چون خداوند "ج" می فرماید: «وَكذلك جعلناكم أمةً وسطاً لتكونوا شهداء على الناس ويكون الرسول عليكم شهيداً».

ترجمه: (واینچنین شما را امت "میانه و معتدل" گردانم تا بر مردمان گواه باشید و پیامبر ^ص بر شما شاهد). که کلمه "وسط" مبین آن است - و صراط المستقیم همان صراط المعتدیل باتفاق همه علماء اسلامی. نه قیافه خشن غیر حقیقی ایکه متأسفانه و بدبختانه یا دوستان جاهل و نا آگاه و متعجرو یا دشمنان چالاک، مغرض و مزور از آن بجهان و جهانیان ارائه داشته اند - تا آنها را بوحشت و هراس اندازند.

و این دین فطرت را ضد همه ارزشها و نیازهای انسانی و ناسازگار بزمین و زمان - انسان و جهان جلوه دهند.

که این در حقیقت یا جهالت نسبت با اسلام است و یا عداوت
بآن در حالیکه اسلام خود بانی و مؤسس آن ارزشها و پاسخ
دهنده آن نیازها بود و هست.

نظام مبتنی بر دو اصل "ایثار" و "احسان"

۲۵ - شوری در خط مشی و پالیسی خود اعضاء خویش را مکلف،

مقید و متعهد با « ایثار » در امور مادی و مالی نماید.

و نظام اسلامی ای را که بمردم وعده اقامه آنرا میدهد

تا در سایه آن زنده گی و امرار معیشت نمایند، بر مبنای « احسان

» معرفی ندارد. بدینمعنی که اعضاء شوری در امور مالی و

مادی مکلفیت دارند تا در برابر دیگران بایثار و از خود گذری -

قربانی و فداکاری مبادرت ورزیده و اقدام نمایند و سایرین

را بر خویش ترجیح دهند چنانچه حکم خداوند است که: و یؤثرون

علی انفسهم ولو کان بهم خصاصة. ترجمه: دیگران را با وجودیکه

خود بدان ضرورت و احتیاج دارند بر خویش ترجیح میدهند.

و اما بقیه مردم در معاشرت، روابط و عملکرد خویش با

همدیگر ملزم بر رعایت نمودن احسان در برابر هم اند.

بعبارت دیگر نه تنها اعضاء شوری چون مدعیان کاذب و

بخش اول

عوامل شکست

علت ناکامی و به افتضاح کشیده شدن این احزاب و جریانات چپ و راست جز عدم توافق، تطابق و هم آهنگی ایشان با شرع و عقل سنن تاریخی و دساتیر ملی، خواست و اراده، مردم و بالاخره تقاضای زمان و ایجابات جهان چیزی دیگری بوده نمی تواند.

همین تضاد و تخالف با عوامل و اصول هفت گانه، فوق بود که همه را بشکست و تضعیف و تذلیل سردچار ساخت.

اگر آنها خود را موافق با آن معیارهای ذکر شده عیار نمود، آماده و سازگار می ساختند، از لحاظ ساختار سیاسی و تشکیلاتی چه در سطح تنظیم و چه در سطح دولت، ارگانها و ادارات آن - و یا از ناحیه عمل و کردار خود را با مقتضای آن موازین تطابق می دادند و به اساس آن سنن حرکت می نمودند، و در شیوه، عملکرد و رفتار رعایت این اصول و قواعد هفتگانه را در نظر گرفته بآن اقدام و مبادرت می ورزیدند، هیچگاه و هرگز باین سر نوشت که گرفتار شدند سردچار نمی گردیدند.

برای اثبات مطلب می توان تذکر داد که از عناصر چپ و کمونیستان راستین و حقیقی بگذریم که به خداوند "ج" ثواب و

دروغین اسلام در کشور، بلطایف الحیل و بهانه های گوناگون اموال مردم را نمی ربایند (لایاکلون فی بطونهم الا النار) و بنا برموده خداوند در شکم خویش جز آتش چیزی دیگری نمی اندازند، حق دیگران را تلف نمی نمایند - بلکه از خود و مال و متاع حلال خویش که بدان ضرورت و نیاز هم دارند، به ضرورتمندان و محتاجان می دهند.

و در جامعه نه اینکه اتلاف و ضیاع حقوق، زمینه ندارد، مروج نیست و صورت نمی گیرد که مردم یکی چون گرگ و دیگری چون گوسفند بجان هم بیفتند، بل از مال اضافی خویش که بدان ضرورت نداشته و زیاده از احتیاج و نیاز ایشان است به محتاجان و بینوایان خویش کمک و تعاون مینمایند.

و درین صورت است که در چنان جامعه ریشه مفاسد در چنین حالت می خشکد، و المال مال الله والناس عیال الله میشوند.

بخش پنجم

اهداف کلی تأسیس شوری

۲۶ - شوری پالیسی و هم شعار اساسی خود را قطع جنگ و درگیری، تأمین امنیت گلی - ایجاد وحدت ملی - تفویض حق تعیین سرنوشت بملت و مردم - تصمیم دموکراسی و آزادی در چوکات آداب اسلامی، مصالح و سنن ملی، حکومت از آن قانون - انتخاب و تعیین از مردم - استقلال و حفظ حاکمیت ملی - دفاع از تمامیت ارضی کشور قرار دهد.

نه جنگ و تصفیه، نظامی، تسابق و رقابت برسر قدرت و نه هم تبانی و سازش - ائتلاف و توافق تنظیمها برآن، که تجربه، ناکاره و ناکام آزمون شده میباشد و تحصیل حاصل - گویند: آزموده را آزمودن خطاء است، و کجا کاری کند عاقل که بارآرد پشیمانی!

۲۷ - شوری بحیث يك ارگان وسیع و گسترده، ملی پالیسی خود را بر اساس عدم دشمنی، خصومت و عداوت با احزاب و افراد، عدم برادر کشی - افغان کشی و مسلمان کشتن، عدم تفرق و اختلاف و قایل شدن امتیاز در بین مردم کشور چنانچه بدبختانه احزاب چپ و راست تا کنون بنام های تنظیم و تحزب لسان و نژاد، محیط و منطقه، قوم و ملیت، سمت ولایت و حتی

مذهب بدان دست یازیده اند - استوار نماید.

۲۸ - شوری نباید چون احزاب جهادی و طلاب به خبط و خطای دوستی با کفار و دشمنی و عداوت و خصومت با مسلمین هموطن گرفتار آید. که ملعبه و آله دست آنها قرار گرفته و بجان همدیگر با چنگ و دندان در آویختند، کشور را ویران، جهاد را بدنام و خود را ناکام ساختند.

که گذشته از ضررهای بیان شده بنابر ارشاد خداوندی تضاد و تخالف با اسلام و تناقض با دین داشته که خسارات و زیان های فوق نتیجه طبیعی بحساب می آید که در قبال دارد چنانچه میفرماید:

«ولا تنازعوا فتفشلوا وتذهب ربکم . الهاکم التکاکثر حتی زرتم المقابر . اشداء علی الکفار رحماء بینهم» . ترجمه: منازعه نکنید که به ناکامی و ضعف و رسوائی گرفتار میشوید. - کثرت طلبی تا هنگام که بزیارت قبرها بشتابید (بمیرید) شما را بهلاکت می افکند. مؤمنین و مسلمین در مقابل کفار نهایت - شدید و در برابر یکدیگر نهایت با رحم میباشند. که باملاحظه این احکام و مطالعه کردار و رفتار ما - تو خود حدیث مفصل بخوان ازین مجمل . که چه نوع آینده در انتظار ما است !

بخش ششم

چگونگی توسیع شوری

۲۹ - شوری از همه احزاب و حلقات کشور دعوت نماید تا در تحت يك پليت فورم بخاطر رسيدن بمصالحهء ملی - توافق و تفاهم سياسی - تحقق وحدت ملی - نجات کشور از بحران رقابت های سياسی نظامی کنونی، ایجاد و تشکيل دولت مؤقتيکه قانون اساسی را تصویب - اردوی ملی را تشکيل - انتخاباتعمومی را دایر وزمینہء انتقال قدرت و برویکار آمدن دولت منتخب بعدی را فراهم نماید - دور هم جمع شوند، و بعدازانابت بخدا (ج) و ملت و تجدید تعهد و اظهار ندامت به تقویه و توسیع این شوری غرض نیل با اهداف ذکر شده فوق آن به پردازند.

۳۰. توسیع و تشکيل چنین شوری ای تحت عنوان و پليت فورم واحد می تواند که از طریق معرفی نمودن هر حزب نماینده و یا نمایندگان با صلاحیت خود را غرض توحید و هم آهنگ سازی مرامها و اهداف و اساسنامه ها که بیانگر خواست تنظیم ها میباشد، صورت گیرد.

۳۱ - بعد از سیدن به توافق و تدوین اساسنامه و آئین نامهء

مشترك همه احزاب مكلف با اجرای آن وفیصله های مصوبه.
شوری توسیع داده شده میباشند.

۳۲ - تعداد اعضای شوری - توسیع داده شده بعدی و
چگونگی آن را اساسنامه و آئین نامه مشترك و متفق علیه
توضیح مینماید.

۳۱ - نمایندگان احزاب باید صلاحیت داشته باشند که حسب لزوم
دید احزاب را در شوری - توسیع داده شده بعدی مدغم و
منحل نمایند و یا اینکه بنابر مصلحت و صوابدید مشخص
سازند که مستقلانه به تشکیلات سیاسی خود ادامه دهند.

۳۴ - نمایندگان در اساسنامه مشترك باید تصریح و توضیح
بدارند که بنابر صوابدید - تحلیل و تحقیق - غور و بررسی
بایننتیجه رسیده اند که: این شوری تا تشکیل دولت مؤقت
باشد؟

و یا اینکه بحیث شوری مؤقت در دولت مؤقت - دولت مؤقت را
تشکیل - قانون اساسی را تسوید - اردوی ملی را تأسیس
و ایجاد و انتخابات را همین شوری دایر نماید.

نوت: این بود نکات چند که بخاطر ایجاد يك شوری و یا مجمع
ملی و اسلامی و یا ... دیگر غرض نجات کشور از بحران
موجوده اجمالاً طور پیشنهادیه به عموم هموطنان دلسوز و
شخصیت های مصلح و خیر اندیش ملت و تنظیم ها و حلقات

و مجامع وابسته به ملت و متعهد به مصالح و منافع اسلام و مردم کشور رانه گردید. توفیق خود و همه را از خداوند کارساز و چاره فرما در این امر خطیر خواهانم.

بخش هفتم:

کدامین راه حل؟

طرق را که میشود بحیث کلید کشوده شدن بن بست موجود و راه حل معضلات و مشکلات کنونی کشور پیش بینی نمود و مدنظر قرار داد. انرا شیوه فایق آمدن بر تمام دشواریها دانست و راه بیرون رفت از بحران فعلی تصور کرد و بدان توسل جست، بیشتر از چهار طریقه و راه نمیباشد که عبارت اند از:

- ۱- توسل بجهنگ و درگیری و انتخاب راه حل نظامی ۲-
- اقدام به خلع سلاح عمومی و جمع آوری اسلحه ۳- اتکاء بموضوع قومیت و مسئله نژاد و ملیت ۴- اختیار کردن و اتخاذ طریقه و شیوه تفاهم و مذاکره - تن در دادن به پذیرفتن، تحمل و قبول همدیگر، که غیر ازین چهار امر راه پنجمی را در شرایط و ظروف خاص و مجوده کشور نمی توان جهت حل مشکلات سراغ نمود که ما به تحلیل هریک و نتایج حاصله از آن می پردازیم!

(توسل به جنگ و راه حل نظامی)

از بدو آغاز جهاد و انقلاب مسلحانه تا کنون متأسفانه بوده و هستند کسانی که فکر می نمودند و فکر می کنند که میشود از طریق نظامی، جنگ و زور آزمائی بر همه احزاب و تنظیم ها چیره شد- مردم را رعیت- ملت را مقهور و کشور را اشغال نظامی کرد.

بر اساس همین مفکوره غلط، نظریهء سخیف و بی پایه بود که میدیدیم با موجودیت قوای اشغالگر شوروی در کشور جنگ های تنظیمی در گرفته بعوض مقابلهء دسته جمعی و مشترک با متجاوزین خارجی با چنگ و دندان بجان هم در افتیده، ناثرهء برادر کشی بر افروخته نگاه داشته می شد (!)

با سقوط رژیم داکتر نجیب و پیروزی مجاهدین احزابیکه یکدیگر را مانع بقدرت رسیدن خویش می انگاشتند با تشدد و خشونت تمام و غیظ و قهر جنون آمیز با تمام وسایل و امکانات دست داشته و تا آخرین حد قدرت و توان آتش خانمانسوز برادر کشی و جنگ داخلی را علیه یکدیگر بزعم باطل اینکه رقیب را از پادر آورده و خود یکه تاز میدان قدرت و قهرمان بلا منازع

تصاحب آن گردند شعله و رساختند.

ما دیدیم و ایشان نیز ملاحظه فرمودند که نه تنها چنین نشد بل که مشکلات عدیده، دیگریر اعلاوه از ویرانی کامل کشور-بدنامی جهاد-تباهی ملت و مردم - تضعیف و تذلیل- ناکامی و بدنامی ایشان از لحاظ سیاسی و نظامی در سطح ملت و جهان برای جنگ افروزان بوجود آورد. موجب تولد قوت های سیاسی نظامی جدیدی شد که برخی را بیجان و از صحنه تجرید- بعضی را نیمه جان و در حالت مخمسه و جانکندن قرار داد، عده را کاملاً بلعید و بعضی دیگری را از لحاظ سیاسی و نظامی تحت الشعاع و دنباله روی خود ساخت!

در خلال این شش سال همه (ما و احزاب) بچشم سر مشاهده نمودیم- بعین الیقین دیدیم و به علم الیقین دانستیم و بحق الیقین احساس و لمس کردیم- پی بردیم و تجربه نمودیم که جنگ نه تنها هیچ گره، از مشکلات کشور را نگشود بلکه آنرا صد برابر نمود.

و هر قدر که این تجربه، آزمون شده، ناکام ادامه پیدا کند روز بروز بر مشکلات کشور و عاملین آن می افزاید.

بر اساس رسیدن باین تجربه، دیدن و چشیدن این نتیجه، ظهر

الفساد فی البر و البحر بما کسبت ایدی الناس لیذیقهم بعض الذی عملوا* بنا بر فرموده خداوند (ج) و مصداق آن بود که معاهده، ماهی پردرین اطراف در گیر در جنگ و گروه‌های متخاصم بمیان آمد، که یکی بوجود دیگری بخاطر بقاء حاکمیت و ادامه قدرت احساس ضرورت و نیاز نمود و آنرا پذیرفت و قبول کرد ولو که آن هر قدر ضعیف و ناتوان شده باشد و ساحه حاکمیت این تنگ و محدود!

ورنه پیش از آن چرا معاهده‌های پشاور و اسلام آباد رعایت نگردید؟ - تعهد و میثاق مکه، مکرمه زیر پاشد؟ از توافق جلال آباد تخطی صورت گرفت! مراسم تحلیف‌ها نادیده گرفته شد؟ این‌ها همه دلیل روشن عدم احساس نیاز و ضرورت بر دیگران و مفکوره، زور آزمائی داشتن و از پادر آوردن رقیب برسر مینباشد. که اصرار به جنگ - عدم پذیرفتن پیشنهادات وفود و هیئت‌های صلح داخلی و خارجی - نتیجه به بار نیاوردن میانجی‌گری‌های ایشان، قهرمان بلامنازع ساختن و نظریه، تکیه براریکه، قدرت و سیادت بدون رقیب زدن اطراف درگیر قضیه را با ثبات میرساند.

اگر دولت وجود حکمتیار قوی از لحاظ سیاسی و نظامی را

بخاطر ادامه و توسعه قدرت و بقاء حاکمیت ضروری می پنداشت، و امتیازات را که با ضعف شدید به آن قایل شد در حالت قوت بآن عنایت می فرمود - و حکمتیار صاحب که امروز بصدارت نصف کابل هم قانع شد و هم راضی، دیروز بصدارت کل کشور اکتفاء و بفکر و خیال ریاست جمهوری نمی بود و یا نمی شد و به استاد ربانی و برادر مسعود احساس ضرورت و نیاز می نمود و ذهنش بدین امر قانع می بود و قانع می شد، هرگز زمینه جنگ و درگیری بروز نمی کرد و لو که صدها دست توطئه گری اجنبی و خارجی دیگری اندر کار می بود!

در آنصورت هیچ حزب و تنظیم دیگری نه قدرت آغاز جنگ و درگیری با این دو غول نظامی و تنظیم قوی را می داشت و نه جرئت مقابله را با آنها، نه جنگ بروز می کرد و نه کشور ویران می شد و نه جهاد بدنام و نه هم ایشان تضعیف و تجرید، و نه قوتهای دیگری در برابر آنها زمینه تولید می یافت و نه مشکلات آنها و معضلات کشور اضعا فاً مضاعف و صدچندان می گردید! بدبختانه باروئیای کاذب و زعم باطل - فکر ناقص و نظر ضعیف و رای سخیف انتخاب راه، توسل بجنگ و طریق نظامی بحیث یگانه راه، حل به عوض تعاون و تساند - مساعی مشترك و تقبل

عقاب، جنت و دوزخ، حساب و کتاب، حشر و نشر بعث بعد الموت، امر و نهی و غیره ایمان و اعتقاد نداشتند.

الف: دوستان راست، مجاهدین اصطلاح یافته و طلاب اصطلاح شده و مسمی شده بدین عنوان، بکدام اصول و موازین دین و شریعت عمل کردند و یا می کنند و برعایت آن التزام داشته و دارند؟ که پاسخ مسلماً منفی میباشد. اختلاف و مسلمان کشی - افغان کشی و قتل برادر مسلمان - ویران کردن کشور و از دست دادن همه سرمایه های مادی و معنوی - تجرید مسلمان ها از خانه و کاشانه و دارو دیار، مال و منال، غصب و دزدی اموال مردم تحت عناوین گوناگون، تصرف بیجا و بی مورد بدون مجاز و قانون در دارائیهای عامه و بیت المال مسلمین - سلب حقوق و آزادی های مشروع و قانونی - اختناق و فشار و اکراه و اجبار - مخالفت با همه سنن، رسوم و آداب ملی - توهین و تحقیر و حتک حرمت بکرامت و شرافت انسانی - کشتن و بزدان انداختن و شکنجه های غیر اسلامی و ضد انسانی دادن، اقدام و توسل به وحشت و بربریت، ضرب و شتم طبقه اناث بدون آنکه مرتکب گناه و یا جنایت شده و به ترك فرض اقدام کرده باشند در ملأ عام، که حتی شوهر شرعاً حق آنرا نداشته الا بعد از طی مراحل: ۱- توصیه (فِعْظُوْهُنَّ) ۲- دوری گزیدن از بستر (وَاهْجُرُوْهُنَّ الْمَضَاجِعَ) ۳- کوکشانیدن قضیه بخانواده های دو طرف (فَابْعَثُوا حُكْمًا مِنْ

و تحمل یکدیگر نقش بر آب شد.

و موقع بدین نتیجه رسیدند که دیگر دیر شده و کار از کار گذشته بود و آب از سر بلند، و فائده نداشت.

زیرا طلاب دروازه های کابل را دق الباب می نمود که سرانجام آنرا تسخیر و آنها را تجرید نمود.

باز هم کاش طلاب ازین تجربه ناکام و آزمون شده سالفین خود عبرت می گرفت و پند می آموخت، خواهان تفاهم و مذاکره - تحمل و تقبل یکدیگر و اشتراك مساعی باهمی جهت بیرون رفت از بحران فعلی کشور و مشکلات موجود - تشکیل دولت وسیع البنیاد و فراگیر موقت و سرانجام تفویض قدرت به ملت - دایر شدن انتخابات عمومی و حق اشتراك مردم در تعیین سرنوشت سیاسی و کشوری خویش می گردید.

به جنگ و راه حل نظامی اصرار نمی ورزید - به تسلیمی دیگران و تسخیر کل کشور از طریق زور و انحصار قدرت بخویش پافشاری نمی نمود تا سرش باین سنگ صبور نه می خورد و به این بن بست نمی افتاد و باین منجلاب می پایان غرق نمی گشت و بدین اجتناب بیکران فرو نمی رفت، و با شکست و تلفات - تنگنا و انزجار یکه امروز مواجه گردیده است سرد چار نمی شد! چون آنها

تجربه را که یقیناً پسان بدست خواهد آورد و نتیجه را که بعداً
بآن میرسد و عقل را که در آخر میآید اول بدان توسل می جست،
دست می یازید و پیدا می نمود و بسر می گنجانید.

ومی دانست که در افغانستان دیگر تمام زمینه های مفکوره،
جنگ طلبی و نظریه، راه، حل نظامی از بین رفته، مصداق عینی
و تحقق واقعی ندارد- و هر کس این روش را انتخاب و این طریقه
را اختیار نماید انجام جز ناکامی و بدنامی- افتضاح و رسوائی-
استفراغ و تجرید شدن از ملت و مردم را ندارد. جنگ کاریست
سخت منفور و شعارست بس نا پسند، که عامل آن سر نوشت
غیر از زیان در حاضرت و حامل آن فرجام جز خسران در آخرت
نداشته و ندارد!

خلع سلاح و جمع آوری آن

در شرایط و ظروفيکه ما و کشور ما قرار داشته و داریم خلع
سلاح عمومی و جمع آوری آن نه تنها امر موهوم و خیالی پنداشته
شده و تحقیق پذیر فتنی نمی باشد. بلکه هیچ گونه گره را از کارما
نگشوده، مشکل اصلی ما را تشکیل نداده و مانع اساسی شمرده
نمی شود.

زیرا در فضای بی اطمینانی و بی اعتمادی موجود و مسلح بودن تمام افراد و احاد ملت - عدم سازگاری مصالح قدرت های بزرگ و کشورهای جهان و حتی تصادم منافع همسایه گان در افغانستان، باز بودن دست اجانب در کشور و دراز بودن آن و بالاخره دخالت صریح و آشکار ایشان - اقدام به خلع سلاح و جمع آوری آن از احزاب و اقوام جز بوجود آمدن جنگ و پدید آوردن درگیری طوریکه دیدیم و تجربه هم شد نتیجه، دیگری بارمغان نمی آورد!

چون هر قوم و هر تنظیم بدین باور است که درین صورت قوم سالاری و حزب سالاری بمیان می آید.

بناءً! هرگز حاضر نمی شود که بدان ها تن در دهد (دادن سلاح خویش و پذیرفتن قوم سالاری و یا تنظیم سالاری).

و تجربه هم نشان داد که جنگ و درگیری طریق نیل بموفقیت و رسیدن به هدف برای هیچ حزب، هیچ قوم و و بالاخره هیچ کس نبوده، و غیر از تخریب و ویرانی کشور - ناکامی و بدنامی جنگ طلب محصول و نتیجه، دیگری در بر ندارد، هیچ حزب و قومی را بر دیگری غلبه و برتری نه بخشیده و راه حل مشکلات ما نمیباشد!

و گیریم که بفرض محال یکی بر دیگری فائق آید و عموم احزاب و مردم کشور را خلع سلاح نماید» که این امر خواب است و خیال- محال است و جنون» در آنصورت وان دیگری بعوض تسلیم شدن و قبول حاکمیت آن، بکشور های همجوار و همسایه پناه برده سنگرمی گیرد و تجدید قوی می نماید، و انگاه با در نظر داشت تصادم منافع همسایه گان و عدم سازگاری مصالح ایشان، با پشتیبانی و حمایه آنها در ظرف یکشب و بابسیار ساده گی و سهولت با صطلاح بطرفه العین ده ها هزار میل اسلحه، مختلف النوع باز بکشور آورده شده و سر از پرمی گردد.

چنانچه شوروی با همه قدرت و توانش موفق به اداره و کنترل و مسدود ساختن مرز افغانستان با پاکستان نشد و ناکام گردید، هیچ جهت توفیق اداره، سرحدات وسیع کشور برای آن هرگز مقدور نخواهد بود و ازتوان و قدرت آن همیشه بیرون!

لاجرم جنگ و درگیری- کشت و خون نه تنها قطع نمی شود، بلکه تخریب و ویرانی- فتنه و آشوب- عدم ثبات و بی امنیتی- مقابله و محاذ آرائی و دخالت خارجی سالهای متمادی در کشور ادامه یافته، مشکلات موجود چند برابر و دست اجانب درازتر می گردد.

پس نتیجه چنین میشود که مشکل امروزی ما خلع سلاح عمومی و جمع آوری آن نمیباشد تا بدان مبادرت ورزیم بلکه مشکل اصلی و اساسی کنونی ما عدم تفاهم و مذاکره - قبول و تحمل همدیگر است، که باید بآن دست یازیم!

و مفکوره، خلع سلاح که برسر عده، خطور می نماید ویر خی از آن حمایه و طرفداری می کنند نه اینکه هیچ دردی را دواء و هیچ مشکلی را حل و هیچ مانع را رفع نمی نماید که سخت موهوم وواهی - بس بی اساس و غیر عملی نیز میباشد که از جهل و نادانی و نا آشنائی بشرایط و ظروف موجوده، کشور و حقائق جامعه، امروزین ما منشأ گرفته و آب می خورد.

اتکاء به موضوع قومیت و مسئله نژاد

يك عده افراد كور مغز نا بخرد - نادان بی بصیرت چنین فكر می نمایند و بدین اندیشه اند که میشود با دامن زدن با حساسات قومی و قبیله‌ای - ترویج تبعیض و تعصب - بر انگیختن خشم و قهر و بسیج نمودن يك قوم و ملیت بر ملیت دیگر - تحريك يک طائفه علیه طائفه دیگر - اتکاء بموضوع قومیت و توسل بمسئله نژاد و زبان و خون در افغانستان و کشانیدن پای اقوام، طوائف و ملیت

های هم نژاد و هم زبان و هم خون کشور های همجوار بدین درگیری، و جلب حمایه و پشتیبانی آنها می توان بر دیگران چیره شد، آنانرا مغلوب نمود و تسخیر کرد و سرانجام بر تسلط، حاکمیت و رعیت ساختن دیگران توفیق یافت- مشکل موجوده، کشور را ازین طریق حل و بمعضله، فعلی باین شیوه خاتمه بخشید و نقطه، پایان گذاشت!

۱:- این اندیشه، است بس نا پخته- فکری است سخت کودکانه: نظری است نهایت ناعاقبت ایدنشانه و بالاخره رأی است بسیار کودکانه که هم با مصالح و منافع ملی ناسازگاری دارد و هم بابقاء، سالمیت و حتی موجودیت کشور ما مخالفت و تضاد، با عقل و منطق انسانی- واقعیت های جهانی و حقایق جوامع بشری غیر قابل انطباق!

علاوه از اینکه مستحیل، ناممکن و غیر عملی میباشد، ایده آلی و تصویری- و همی و رؤیائی نیز هست که با اوضاع جهان و واقعیت های زمان وفق نداشته و اصطکاک می نماید.

۲:- درین کره، خاکی ایکه ما زنده گی مینمائیم هیچ کشوری وجود ندارد که از يك قوم و قبیله- ملیت و طائفه- نژاد و زبان واحد تشکیل شده باشد.

بلکه از طوائف مختلف ، اقوام متعدد - ملیت های گوناگون و حتی نژاد های متضاد چون سفید و سیاه - سرخ و زرد - امریکائی و افریقائی - اریائی و آسیائی ... و زبانهای متفاوت ، متغیر و متنوعیکه از ریشه و اساس باهم از حیث ریشه و لغات کاملاً بیگانه و جدا بوده - هیچ گونه تقارب ، سنخیت و هم آهنگی و قرابت درین آنها وجود ندارد - ادیان مختلف و مذاهب و مسالك متضاد چون یهودیت - مسیحیت - کاتولیک - پروتستانت - ارتودکس - تثلیث ابن واب ... ماتریالزم - بت پرستی - پرستش ارواح آباء و اجداد - حلول ارواح - اومانیزم - فاشیزم - اگزیستا نسیالزم و ایزم های دیگر و حتی اسلام و بودائیت و غیره تشکیل یافته و ساخته شده که اغلباً تاریخ و تمدن - ادبیات و فرهنگ زبان و نژاد مشترك و سابقه ، تاریخی و حتی كوچك ترین و اندك ترین تجانسی درین آنها وجود ندارد تا هویت تاریخی ایشان تشخیص و آنها را بهم پیوند دهد جز همان محدوده ، کشوری که شخص جغرافیای آنانرا مشخص و تثبیت مینماید .

اما خوشبختانه کشور ما یگانه ویا از محدود کشور های است که از کمترین اقوام و ملیت ها - زبان و نژاد های همه با هم

متجانس و از يك اصل و تبار - خون نژاد يعنى «آريائی» كه داراى تمدن و تاريخ و فرهنگ واحد و با سابقه مشترك دو هزار و پنجصد ساله مى باشد تشكيل يافته است كه بعد ها به اقوام و قبایل و طوائف امروزه منشعب و منقسم گرديده اند كه هم تاريخ و تمدن واحد و با سابقه دارند وهم فرهنگ و نژاد مشترك - هم دين يگانه دارند هم كشور و سرزمين واحد.

بنا برين توسل جستن بمليت و تكيه نمودن بقوميت و نژاد كه موجب پديده آمدن اختلاف و بروز زمينه هاى تبعيض و تعصب و تفرق صف مرصوص و فولادين اين ملت عظيم و صدمه ديدن تاريخ و فرهنگ و وارشدن لطمه بر پيكر تمدن بزرگ و ديرين و لكه دار شدن كارنامه هاى درخشان سيادت و حكمروائى هاى آن بر همسايه گان و عامل امحاي افتخارات و قهرمانيهائى بى مثال آن در شكستاندن طلسم افسانوى استعمار قديم و جديد - سياه و سرخ در منطقه و جهان در طول زمان و بستر زمين شده و باعث خداى نكرده نابودى اين ملت سترگ و كشور بزرگ كه آرزوى ديگران و بخصوص اجانب بى فرهنگ و بى تمدن و بى تاريخ است ميشود - خيانت است بزرگ و نا بخشودنى و جنايت است عظيم و

جبران ناپذير در حق اين ملت و تاريخ اين كشور!

۳- پس تحلیل فوق میرساند که تکیه بر ملیت و قوم واحد در تشکیل دولت و تأسیس ملت امری است و همی و خیالی- ایده و تصویرست واهی و رؤیائی که چون مدینه، فاضله و شهر «توپای» افلاطون هر گز جامهء عمل بخود نپوشیده، در درازنای تاریخ و طول زمان و در پهنا و عرض زمین از ازمه های قدیم و دور تا بحال واقعیت پیدانکرده- متحقق نشده و نمیشود.

و اگر بالفرض تحقق یابد نقشهء سیاسی، اجتماعی و جغرافیائی جهان کاملاً عوض، جهان نابود، «جنگ جهانی و استعمال اتم» و زمان دگرگون «قیامت» خواهد شد. و این خود با ثبات میرساند که این ایده و طرزتفکر غیر عملی بوده، نه بمنطق زمان سازگار است و نه بواقعیت جهان موافق و مطابق، پیرو و طرفدار آن خرمغز و نادان باجامعه خود و جهان (!!)

۴- درگیری و جنگ که بدین مبنا شعله ورگردد در چند ماه و چند سال خاتمه نیافته، اکثریت و اقلیتی در آن مطرح نمی باشد، چون اقلیت و اکثریت در چنین جنگ کاری از پیش برده نتوانسته و موفقیت را در بر ندارد.

چنانچه شوروی سابق با آن نفوس تقریباً هفتصد ملیونی و دست

داشتن به مدرن ترین اسلحه و آخرین تکنولوژی نظامی با شمول
قوای رژیم های وابسته، داخلی آن در برابر افغانها که نفوس
کشور مجموعاً هفده ملیون تخمین زده می شد اگر دوحصه، آن
مخالف رژیم و شوروی بحساب آید بالغ بر دوازده ملیون نفر می
گردد که همه دست خالی بودند، در طول ده سال جنگ رویاروی
ارتش سرخ و چهارسال حمایه و پشتیبانی بی دریغ از رژیم دست
نشانده، خویش بعد از خروج و انسحاب قوی خویش که تنها از
لحاظ نفوس چهل برابر ما بود نتوانست موفق گردد.

چون او برای تسلط و حاکمیت بر مایه جنگید و ما برای بقاء و
زنده ماندن خود، او برای اشغال می رزمید و ملت ما برای
استقلال- او برای سلب و غصب نمودن حق ما پیکار می نمود و ما
برای اعاده و استرداد آن - او متجاوز بود و ما مدافع - او به
باطل می جنگید و ما بحق!

ازینرو ما بحق بودیم او نبود- ما انگیزه برای جنگ داشتیم او
نداشت- ما برای جنگ خود توجیه داشتیم و ذهناً قانع بودیم او نه
جنگ خود را توجیه می توانست و نه بآن ذهناً قانع بود.

و سر انجام ما پیروز شدیم و او شکست خورد پس این جاه
حقانیت و انگیزه داشتن موجب پیروزی و موفقیت گردید نه

اهله و حکماً من اهلها) که زن اطاعت نکند و اصلاح نشود با وجودیکه بعد از خداوند و پیامبرش از پدر و مادرین حقدار تر است اجازه ضرب تأدیبی و اصلاحی دارد نه آنکه دست و پایش را بشکند و آنرا معیوب و مجروح سازد - بخردم و کبل بستن، این خود نه تنها حرام مطلق بلکه مرتکب انکر المنکرات گردیدن است. و با دخول بدون اذن و اجازه، صاحب خانه بخانه، دیگری که شرعاً حرام و مخالف آیت صریح قرآن میباشد وده ها و صدها جنایت دیگر که ذکر آن مثنوی هفتاد من کاغذ میخواهد و درینجا گنجش ندارد (که این ها همه مخالفت و تضاد با شرع و دین است) .

ب: کدام یکی در دوره، خود چیزی بنام اصول، مقررات و قانون داشتند؟ و به آن قدسیت و ارزش قایل گردیدند؟ و آنرا از خود بلند تر دانسته و خویش را مقید بآن ساختند؟ اگر بوده است آن قانون اسلامی بوده است یا انسانی، کدام يك؟
 که لازمه، هر نظام می باشد و هیچ نظام بدون قانون نه اینکه در معرض وجود نیاید بلکه غیر متصور است و عقلاً و شرعاً محال! (این تضاد با منطق و عقل و نظم و قانون) .

ج: کدام روش و عملکرد کدام يك بر سنن تاریخی، دساتیر ملی، خواست و اراده، مردم و ملت - اقتضاء جهان و ایجاب زمان تطابق داشته و موافق بوده است؟ در تضاد و تخالف نبوده،

اکثریت و اقلیت!

که این خود علمی ترین و اجتماعی ترین - حقیقی ترین و بهترین و تازه ترین تجربه برای ما است و برای جهان که از آن باید آموخت!

۵:- طوریکه اشاره شد جنگ و درگیری ایکه در نتیجه تولید شدن و بوجود آمدن حساسیت های قومی، تبعیضات نژادی و تحریکات خونی و زبانی براه افتد که هر قوم و ملیت به تقلید از دیگری هم خون و هم نژاد خویشرا از کشور های همجوار دعوت و آنرا وارد معرکه، نبرد نماید چون پشتون ها پشتونهای پاکستان- و ازبک ها، ازبکهای ازبکستان- ترکمن ها، ترکمنهای ترکمنستان- تاجیکها و هزاره ها، تاجکستانی ها و ایرانی ها را در آنصورت اقدام بچنین عمل تا بخردانه و ناعاقبت اندیشانه، مخالف مصالح و منافی منافع ملی، موجودیت و بقاء ملک و قوم- ملت و کشور را بخطر جدی انداخته و موجب می گردد که در نتیجه، ادامه، جنگ و درگیری و خاتمه نیافتن آن از یکطرف و تولید شدن حساسیت های قومی و نژادی در اقوام فراسوی مرزهای کشور، کار و قضیه از سطح اقوام و ملیت ها باردو های منظم و دولت ها کشیده شود.

در آن حالت خدای نخواستہ نتیجہ جزاینکہ افغانستان عملاً وجود خارجی خود را از دست دادہ و صحنہء تصادم اقوام- رقابت و کشمکش کشورها گردد و بازندہء اصلی میدان افغانها باشند و ازین رفتن سرزمین باستانی، هویت ملی و تشخص افغانی ایشان- چه چیز دیگری می تواند باشد؟

برندہ درین صورت کیست و با زندہ کدام؟

سرزمینی کہ با تمدن عظیم و فرهنگ غنی و سرشار و پربارخویش چون سلطان حسین بایقراء- سلطان محمود غزنوی و ہمہ اولاد و احفاد ترک و مغل را در خویش ذوب نمود و حل ساخت و بہ آنان زبان و لہجہ- فرهنگ و ادب و حتی هویت و ملیت افغانی بخشید.

سرزمینکہ مردان بزرگ و با عظمت مثل امام اعظم ابو حنیفہ (رح) صاحب مذهب - ابو علی سیناء بلخی فیلسوف مشہور، ریاضی دان معروف، طبیب حاذق و منجم بزرگ-

ابو نصر فارابی ملقب بہ معلم دوم در منطق و فلسفہ بعد از ارسطو- البیرونی آن دانشمند شہیر و نادر- مولینای بلخی «ملقب بہ مولانای روم» مفسر، فقیہ- عارف و عالم کہ تاکنون اسطورہء جهان- سید جمال الدین کہ اسوہ و قدوہء زمان است- امام

فخرالدین رازی سید و پیشوا - چراغ و سراج مفسرین و سرتاج
 مؤرخین - صاحب تفسیر کبیر و تاریخ طبری - مولینا عبدالرحمن
 جامی عالم جامع همه، علوم و فنون و صاحب معتبرترین کتاب
 نحو موسوم بشرح جامی - خواجه عبدالله انصاری مشهور به
 پیرهرات آن عارف بزرگ و قطب دوران و غوث زمان - مولانا
 محمد حسین واعظ کاشفی صاحب تفسیر حسینی و مؤلفات قوی
 و قویم دیگر - بیدل - حافظ - سعدی - رحمان -
 خوشحال - سنائی - انوری - فرودسی - رودکی - عنصری - ناصر
 خسرو، وده ها مفسر و محدث - عالم و فقیه و صدها عارف و
 سالک - ادیب و شاعر - فاضل و دانشمند دیگر را در بطن خویش
 پرورایند و بجهان و عالم اسلام تقدیم نموده است. که بعد از
 پیامبر (ص) و خلفای راشدین (رض) اصالت و حقیقت اسلام
 و دین - نقش تمدن - ارزش علم - اهمیت اخلاق - تأثیر فرهنگ و
 ادب - معنی آزادی، مفهوم آزاده گی و شیوه مبارزه با استعمار و
 استکبار را بجهان و بشریت آموختند!

سرزمینکه رادمردان حماسه آفرین و تاریخ ساز و قهرمان چون
 جهان پهلوان «غوری» امیر خراسان - احمدشاه ابدالی - محمود
 غزنوی - علاءالدین - غیاث الدین قطب الدین - و شهاب الدین

غوری که مسجد جامع هرات مینار جام در غور و منارهای قطب در دهلی نو از جمله شهکارهای تمدن و آثار جاودانی آنها به بشریت و منطقه و جهان است، خراسان بزرگ تشکیل دادند، آریانای کبیر ساختند، از دهلی تا اصفهان فتح و آنرا جزء خاک و کشور افغانستان باستان نمودند از پستان این مام بزرگ و مادر نامورشیر نوشیده- بدامن آن تولد و به آغوش پر مهر و با عطوفت آن بزرگ - تکلیف فرزندى را بجا، حق مادری را اداء و چراغ آنرا روشن- قدرت و عظمت آنرا ده چند ساختند!

و بالاخره سرزمینیکه با مراجعه و بازنگری به تاریخ پربار و با ابوهت - تمدن بزرگ و عظیم و فرهنگ غنی و سرشار گذشته و دیرین این کشور بزرگ و باستانی و این ملت سترگ و تاریخی چون مدنیت های شگوفای باختری - کوشانی - ساسانی - صفاری - غزنوی - درانی - غوری و سوری .. می توان عظمت و اصالت گذشته آنرا دریافت و به باز یابی خوشتن حقیقی خویش نایل گردید.

بدین اساس بود که آنان «ترك و مغل» زمانیکه پای خود را در مهد این تمدن کهن و فرهنگ عظیم بمقصد فتح آن گذاشتند چنان در آن ذوب و حل - محو و جذب شدند که دیگر نه آن نسل و تبار ماند

ونه آن فرهنگ ونژاد و نه هم آن لسان و زبان و آن هویت و
تشخص! که نه تنها دیگران بلکه ما هم نمی دانیم که آن ها ترك
بودند و مغل نه افغان، و امروز همه کس ایشان را افغانی می
پندارد.

پس جنگ و درگیری بر مبنای این نظریهء ابلهانه و جاهلانه چون
دورهء جاهلیت قبل از اسلام و کشیده شدن آن تا بدین
سرحد، قضاوت نماید که این سرزمین باستانی یی پرافتخار و
کهن را به چه سرحد می کشاند؟ و آنرا تابع چه کسانی می سازد؟
و برای چه؟

و اگر در نتیجهء جهالت و نادانی خدای نخواستہ این مرزبوم و آن
بزرگان و آن تمدن و فرهنگ و تاریخ را از دست بدهیم و بانشعاب
نژادی و انقطاب قومی مبتلاء و سردچار گردیم چنانکه بعضی ها
بدین قصد و بدین تصمیم - بدین رأی اند و بدین نظر و بدین فکر
اند و بدین باور (۱).

و انگاه برای ما چه باقی می ماند و چه خواهیم داشت و در
آنصورت ما کی هستیم و چه هستیم؟ و بچه چیزی مباحات و بچه
کسی افتخار نمایم؟ و آنرا مایهء اصالت خویش و خود را منسوب به
آن بدانیم؟ بچه کسی؟ و به چه چیز؟

از همین جاه است که این مفکوره، منحط و نظریه، سخیف، اندیشه، زشت و ایده، منحوس اتکاء به موضوع قومیت و مسئله ای نژاد نه تنها غیر اسلامی است که مشکلات موجوده و معضلات فعلی کشور ما را حل نکرد و راه، حل آن نمی باشد.

بلکه چنان ایده، شوم و پدیده، خطرناک است که با وجود عینی و خارجی - بقاء و سالمیت افغانستان در تضاد بوده، بحیث منفور ترین عامل نابودی فرهنگ و تمدن عظیم و کهن - و تاریخ دیرینه و با سابقه، آباء و اجداد افتخار آفرین و حماسه ساز ما پنداشته میشود که آنرا نسلأ بعد نسل به ملت بزرگ ما و تاریخ پر بار و دامنه دار آن به میراث گذاشته اند. تا چه رسد به استقلال و حاکمیت ملی - مصالح و منافع ملی و تمامیت ارضی مان که یقیناً و بدون شك اولین قربانی شوم عواقب نحس این خرمغزها می گردد.

قاطعانه می توان گفت بجز آنانیکه در نتیجه، کوردل بودن و غافل بودن، نادان بودن و جاهل بودن نسبت بخود و خداوند (ج) - جهان و انسان - جامعه و زمان و همچنین خائن بودن بخدا و دین - ملت و کشور هر گز احدی به یقین این غده، سرطانی ای مزمن را بقول پیامبر و رسول انس و جن (ص) بسر نه پروراینده و

بدان باور نداشته و دل نمی بندد و آنرا مایهء فلاح خویش و پایهء صلاح جامعه نمی شمارد.

مذاکره و تفاهم

در تحلیل و ارزیابی طرق سه گانهء توسل بجهنگ و راهء حل نظامی- خلع سلاح و جمع آوری آن- و اتکاء بمسئلهء قومیت و نژاد در شرایط و ظروف خاص فعلی کشور به عنوان راهء حل بحران کنونی باین نتیجه رسیدیم که این طرق و شیوه ها نه اینکه چارهء حل معضلات و راهء بیرون رفت از مشکلات وین بست موجود نیست، بلکه منافی منافع و مصالح ملی و مخالف استقلال و تمامیت ارضی و موجب ازین رفتن وحدت ملی مردم ما و خطرناکترین عامل نابودی کیان- ثبات، موجودیت و حفظ سالمیت کشور میباشد.

دین مبین اسلام جنگ و درگیری- قتل و قتال- اختلاف و تفرق- تبعیض و تعصب، کینه و بغض- عداوت و دشمنی مسلمین بایکدیگر را از جملهء گناهان کبیره، حرام مغلظه و محض- ترك فرض مطلق و مخالفت صریح و آشکار از دساتیر- احکام و اوامرالهی و اسلامی پنداشته و بهیچ عنوان آنرا اجازه نمیدهد.

نتایج ارتکاب این گناهان کبیره- مجرمات غلیظه و ترك فروض
مطلق را تضعیف و تذلیل- ناکامی و بد نامی- خسران و زیان-
هلاکت و نابودی- پسمانی و سقوط محتوم می شمارد که ما تحقق
و مصداق عینی و عملی آنرا برای العین دیدیم و تجربه نمودیم، اما
بدبختانه خیلی کم پند می گیریم و عبرت می آموزیم.

و مصداق این فرموده خداوند شده ایم که میفرماید: «لهم قلوب
لا یفقهون بها ولهم اعین لا یبصرون بها ولهم آذان لا یسمعون
بها اولئك کالانعام بل هم اضل اولئك هم الغفلون*» آیه ۱۷۹
(سوره اعراف)

ترجمه: آنان را دلهای است که بدان نمی فهمند و چشم های است
که بآن نمی بینند و گوش های است که بدان نمی شنوند، این چنین
افراد «گمراه شده» چون چهار پایان بوده ، بکله بگمراهی از چهار
پایان بدتر و گمراه تراند و غافل اند و بی خبر، از نیرو اگر ما بازهم
حقیقتاً و واقعاً بمرحله از انحراف و ضلالت نرسیده ایم که از
چهار پایان گمراه تر و نافهم تر شده باشیم، کور دل و غافل-
نادان و جاهل از «انعام» نگردیده ایم، با آموختن تجربه و گرفتن
نتایج عکس تصور- پیش بینی و قضاوت خویش از شیوه های
زیشت جنگ و درگیری- خلع سلاح و اتکاء بقومیت و نژاد پرستی
و لمس نمودن عواقب ذلت آور و نکبت بار این پدیده های منحوس

- طریقه های زیشت و راه های شوم تا کنون، باید درس عبرت بیآموزیم و به انحراف خویش از راه خدا (ج) و غفلت خود از مصلحت ملت و بی احساسی و بی حسی خویش از منافع کشور هنوز هم که شده پی ببریم و از تکرار اشتباهات گذشته اجتناب و پرهیز نمائیم.

تا بیشتر ازین رسوا و بدنام- منفور و ناکام در نزد خدا (ج) و ملت و مردم خود نشویم، بدانیم و بفهمیم راه های که تا حال رفته ایم همه خطا بوده است و غلط و بی نتیجه نه که بدنتیجه، چنانکه هم به نقص دین ما است و هم بضرر دنیای ما، هم بضرر ملت ما است و هم به نقص کشور ما!

راه نبوده است که رفته ایم بکله بیراهه بوده است و انحراف، ضلالت بوده است و گمراهی که سری بچاه ویل دارد.

۱:- راه اصلی که ما را بمنزل میرساند- از خسران خویش و زیان کشور نجات میدهد و از ناکامی و بد نامی میرهاند- ناکامی را بموفقیت، بدنامی را به نیک نامی- ذلت را بعزت- منفوریت و انزجار را به محبوبیت- رسوائی را به حیثیت و وقار در نزد خدا (ج) و جهان مبدل ساخته- یگانه راه حل مشکلات و بیرون رفت از مصائب و معضلات فعلی ما است تفاهم و مذاکره- تحمل و قبول همدیگر است و بس نه طریقه و شیوه دیگری!

۲:- اخوت و برادری- دادن دست اتحاد و وحدت باهم- پذیرفتن یکدیگر- قبول تنازل در مقابل یکدیگر- تعاون و تساند و مساعی مشترك و یاهمی است که مارا بر مشکلات موجود فایق می سازد.

۳:- انصراف از انحصار قدرت و سهم ساختن همدیگر می تواند صف آرائیهای موجود را خاتمه بخشیده مانع افغان کشتن- و برادر کشتن و ویرانی و تباهی و تخریب کشور گردد.

۴:- تشکیل دولت مؤقت فراگیر و وسیع البنیاد یکه در آن همه اقشار مختلف جامعه شرکت داشته و از همه اقوام و احزاب کشور ساخته شده و نماینده گی از همه مناطق کشور کرده بتواند، راه حل بحران فعلی و خاتمه جنگ و درگیری می باشد.

۵:- اردوی ملی ایکه بر اساس دوره جلب و احضار و مکلفیت بلاء استثناء از همه مردم کشور بوجود آید و ساخته شود و وظیفه آن دفاع از استقلال و تمامیت ارضی- تأمین امنیت و حفاظت از مرزهای کشور و سرحدات آن بوده- بهیچ قوم و ملیت - حزب و گروه وابسته نبوده و کاملاً بیطرف باشد، می تواند همه احزاب و اقوام و ملیت ها را ذهنأ قانع بسازد تا سلاح خود را بآن تحویل دهند و به نسبت متعلق بودن آن به مجموع ملت نه بقوم و حزب مشخص از عدم بروز قوم سالاری و تنظیم سالاری مطمئن گردند.

منافات و تضاد نداشتن است؟ هر کدام از آنها که باین گفته توافق ندارند لطفاً نمونه سازگار شیوه و روش خود را مشخص و بیا و ملت نشاندگی کرده و بر روی آن انگشت بگذارند که این (مخالفت با زمان و جهان - جامعه و تاریخ).

بدیهیست هر جریانی که با این همه آداب و سنن - موازین و اصول - خواست و اراده - ایجاب زمین و زمان - اقتضای جریان و جهان - نیاز و ضرورت جامعه و انسان - حکم عقل و ایمان، در تضاد واقع گردد، و خود را بر آن تطابق و وفق ندهد سرنوشت محتوم آن فناء و زوال چیزی دیگری بوده نمیتواند که دیدیم!

در حالیکه اسلام دین ویژه انسان است که بمقتضای زمان و موافق بجریان بطبیعت و جهان، بسلاح ایمان و زیور اعمال پسندیده بحیث نعمت و رحمت بر عالمیان - بخاطر نجات از خسران و زیان، دفع زحمت و رفع نغمته نازل گردیده است و العصر ان الانسان لفي خسر ... - من يبتغ غير الاسلام ديناً فلن يقبل منه - و ننزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة للمؤمنين - و اتممت عليكم نعمتي و رضيت لكم الاسلام ديناً.

که متأسفانه دوستان نا آگاه و هواء داران جاهل و متحجر آن با دستیاری آنانی که آنرا وسیله نان و نام خود ساخته اند آنرا مخالف با این همه در انظار خود و بیگانه جلوه داده و میدهند. چون خود با دین و عقل، جهان، انسان، زمان - مقتضایات، خواست و ایجابات آن بیگانه بوده اند.

اما خواهی تحقیق کنی که در میان این مخلوق کثرت های از
کثرت اولاد و طبیعت های زبان و مؤلف های قصه با هم متجانس
افضل و قنار چون مؤلف بعضی از ایشان که از رای تعلل و تأویع
و احد و در سالفه مشترک بود هزار و پنجاه ساله می باشد که
اسم که بعد از به اقوام و قبایل و مذاهب انبوه و مشهور و معتبر
اند که هم در هیچ و بعضی واحد و با هم آمیخته اند و هم هر یک از آن
هم در میان دارند هم کثرت و سیرت و سیرت و احد

Abstract

سورسینکه خردان (دورگه) و ما غفلت مکن امام اعظم ابو حنیفہ (رح)
صلوات اللہ علیہ - ابو علی سیناء طبعی قیلوسوف مشہور ریاضی کار
معروف است خارق و معجز دورگہ

امام حسن عسکری علیه السلام به ما بعد از وفات او و به مقتضای فلسفه و منطق و فلسفه بعد از ارسطو
المتبرکات از ارسطو شهید و در نزد سوانیدی فلسفه و منطق با مولانا و
فلسفه و منطق و عارف و عالم که تاکنون استخوان و جواهر سید جمال الدین که
اسوه و قیود و نشان است - احادیث حق الدین را در سید و پند و
مراجعه و تفکر و استخراج و تفسیر - صاحب تفسیر کبیر و تاریخ طبرستان
مولانا عبدالرحمن - امامی عالم جامع همه علوم و فنون و صاحب تفسیر
کتاب صمدی و مودوم استخراج حدیث - خود عبد الله بن عباس علیه السلام
پند و نصیحت از طرف پیر و صاحب داران و قوت زهد - مولانا و صاحب تفسیر
و صاحب تفسیر صاحب تفسیر حسینی و مولانا قوی و قوی و قوی - مولانا
جامع سعدی و جمال - خوشحال سید ادریس

[illegible]

۶:- و سر انجام مساعد گردانیدن و فراهمی زمینهء تدویر انتخابات، به وجود آمدن دولت منتخب و انحلال دولت مؤقت ذکر شده و دست یافتن ملت و مردم به تعیین مقدرات و سر نوشت سیاسی خویش است که امنیت و حاکمیت سرتاسری را تضمین و تأمین نموده و دولت را از پشتیبانی مجموع ملت و حمایه آن برخوردار می سازد و دولت ممثل ارادهء مردم و ملت را بوجود می آورد تا دولت از ملت نمایندگی و مردم از دولت منتخب اطاعت نمایند.

نه اینکه هر قلدری بخواهد بزور حاکمیت خود را بر مردم تحمیل و از طریق براه انداختن سیل و حمام خون مردم را رعیت- کشور را اشغال نظامی- حق تعیین سر نوشت را از ملت و مردم سلب و حاکمیت و حکومت را غصب نماید.

که اینچنین شیوه ای در تاریخ و در تمام جوامع همیشه هم بدنام بوده است و هم ناکام، که درازهان محکوم و منفور است و در اسلام مردود! لا اکراه فی الدین * لا طاعة لمخلوق فی معصية الخالق.

وما علینا الا البلاغ
و من الله التوفیق

امامی: پ - پ - حیات آباد ۷۶/۲/۸ خورشیدی

تحوّل اجتناب ناپذیر

این حقایق فوق همه، يك امر را بوضوح تام و تمام باثبات میرساند و آن اینکه: پدید آمدن يك تحوّل - خواه بخواهیم و یا نخواهیم بحکم عقل و دین و بنابر ضرورت زمان - اقتضای جهان نیاز و خواست ملت و جامعه حتمی و اجتناب ناپذیر میباشد.

ازینرو بر همه عناصریکه شعار ایشان ایمان بخداوند (ج) - عشق بوطن و محبت بمردم میباشد لازم است که بخاطر نجات کشور از بحران فعلی - دفاع از استقلال و تمامیت ارضی - تأمین امنیت سراسری - حفظ وحدت ملی، ایجاد دیموکراسی - تفویض حق تعیین سرنوشت بمردم - اعادهء نظم و قانون تحفظ منافع و مصالح ملی اعم از تحصیل کرده و روشنفکر - تکنوکرات و متخصص، ادیب و دانشمند - سیاست دان و عناصر ملی - کلان قوم و بزرگ قبیله، تاجر، دهقان و کسبه کار، عالم و روحانی همه و همه از اقشار مختلف خود را با این مقتضیات و ایجابات عیار و آماده ساخته و با گرفتن پند و اندرز و آموختن عبرت از جریانات گذشته و فعلی و با تجدید نظر در آن همه تحت عنوان و پلیت فورم واحد بنام شوری، مجمع، جرگه یا هر اسم دیگری دورهم جمع شده يك جریان وسیع، گسترده و فراگیر ملی و اسلامی ای را بوجود آرند و تشکیل دهند.

تا اینکه این جریان و حرکت با این ویژه گی و خصوصیت بتواند مایه نجات کشور و آبرومندی و سربلندی ایشان به پیشگاه ملت و جهان بنا بر هم آهنگی بضرورت و خواست جامعه و جهان توافق و تطابق به اقتضاء زمان و ایجابات احکام و دساتر اسلام و قرآن و نیاز انسان قرار گیرد. و در این صورت است که چنین جریانی موفق به تشکیل يك نظام ملی و اسلامی در کشور شده که عناصر « ملیت و اسلامیت » بقاء و دوام آنرا تضمین می نماید. چه عنصر « ملیت و اسلامیت » جزء لاینفك سرشت و طینت - عقیده و طبیعت - فرهنگ و سنت مردم و جامعه ما بوده، و به نحوی به تاروپود آن گره خورده و ممزوج گردیده است که نمی توان آنرا از جامعه و جامعه را از آن جدا کرد.

و هر رژیمی که برویکار میآید لاجرم این دو خصوصیت را که در حقیقت دو واقعیت عینی و اجتماعی ما پنداشته میشوند باید در نظر گیرد و مراعات نماید.

در غیر آن چون گذشته گان با نادیده گرفتن این دو عنصر و یا یکی از آن، سرنوشت جز ناکامی و بدنامی در انتظارش نیست.

و تجربه، دو دهه، اخیر ثابت ساخت که هرگاه یکی از این دو عنصر پشت پا زده شود و یا در برابر آن بی اعتنائی صورت گیرد ملت و جامعه، ما آن نظام را خواه دولت باشد و یا تنظیم و حزب،

استفراغ نموده و از خود میراند.

همین حقیقت است که اغلب عناصر چپ و راست کشور را که مالیخولیائی فکر کرده و رؤیائی می اندیشند - بعالم و هم و خیال زنده گی نموده باصطلاح مدینه، فاضله و بهشت موعود را در تصور و خیال بخواب میدیدند - و بعالم رؤیا و تصور بسر می پرورانیدند، کنون سر خورده ساخته، نادم و پشیمان گردانیده است که به این خبط و خطاها و اشتباهات خودنه زود و آسان و ارزان بلکه خیلی دیر، گران و قیمت توأم با خسران و زیان و از دست دادن بسا چیزهای ذیقیمت و تلفات زیاد و سنگین و سهمگین پی برده اند.

و حالا فهمیده اند که شنیدن کی بود مانند دیدن - متوجه شده اند که از حرف تا عمل و از گفتن تا کردن فاصله، ایست بفراخنای زمین تاهفت آسمان - بخود آمده و می بینند که در نتیجه، مبتلا، گردیدن بوهم و خیال از واقعیت چنان بدور بوده و بدور مانده اند که منظومه از کهکشان!

لهذا بنده پیشنهاد مینمایم که به حکم عقل و دین هر جریانیکه میخواهد در بین ملت و جامعه جاه باز نماید موارد آتی را حتماً باید بطور دقیق و جدی در نظر گرفته و رعایت بنماید در غیر آن فرجام جز دیگران نخواهد داشت.

غذۀ سرطانی وابسته گی

۱ - قبل از همه از وابسته گی اجتناب نماید که همین غذۀ سرطانی موجب اسارت و ذلت - ناکامی و بدنامی آن از يك طرف و باعث ویرانی کشور و تحقیر ملت و مردم و از دست رفتن همه افتخارات ملی دیرین مردم متدین و باوقار ما و ریختن آبرو و عزت هرافغان و افغانستان در سطح منطقه و جهان از جانب دیگر میشود - چنانکه همین اکنون چنین شده ایم، که عامل عمده و اساسی آن وابسته گی احزاب چیزی دیگری نیست.

۲ - به طرق استحکام پایه های خویش واستدام آن در بین اجتماع و ملت دقت و تحقیق کافی بعمل آرد - نه اینکه چون اسلاف، اخلاف هم بدون فراهم نمودن زمینه، حکومت و حاکمیت و ادامه آن، برای دیگران بیت و اساس البیت، خانه و کاشانه، اموال منقول و غیر منقول فراهم و نصف لی و نصف لك نمایند. که از برخی خود و از بقیه آتیه مستفید گردیده ومیراث بر شوند، که این هم علاوه از شرع با عقل سازگار نیست، که متأسفانه دوستان نا آگاه و خود خواه و مدعیان جاهل و متحجر دین و اسلام مرتکب شدند و میشوند.

اینها بزرگترین تجربه ها ایست که باید از آن آموخت، پند و عبرت

بظاهر حلیم و بردبار- آرام و نیکو طبیعت به نظر می آیند و مردمی و مردم دوست- دلسوز و با عاطفه و بارحم».

(السنتهم احلي من السكو) زبان های ایشان شیرین تر از شکر میباشند. «زبان چرب تر از روغن و نرم تر از پخته و موم و شیرین تر از شهد و شکر دارند- باخدعه و نیرنگ و تزویر و تردستی- چرب زبانی و نرم زبانی هم مهارت دارند و هم عادت- هم خوی دارند و هم خصلت»

(و قلوبهم قلوب الذئاب) و دلهای ایشان دل های گرگان است.

«لباس و جامه، چون گوسفند. زبان چون شهد و شکر و حتی شیرین تر و قلب و دل چون گرگان دارند یا بعبارء دیگر لباس چون گوسفندان برتن- زبان شیرین تر از شهد و شکر در دهن- و قلب و دل بدتر از گرگان در بدن دارند، بظاهر نرم و آرام- حلیم و نیکو طبیعت به نظر می آیند ولی در باطن خبیث و شریر و بدسرشتند ظاهر خود را يك قسم و انمود می سازند اما باطن آنها طور دیگری است که این دو چهره بودن نشانه و گواه، منافق بودن آنها است و خدعه و تیزویر با خدا «جل جلاله» و خلق- نفاق

در حاضرت و عذاب در آخرت- تضاد و جنگ و درگیری، تخالف و تصادم و کشمکش با خود و نفس خود در زنده گي!

(يقول الله «جل جلاله») ! ابي يفترون ام علي
يجتءون؟) خداوند «جل جلاله» ميگويد: آيا بمن فريب
ميخورند؟ يا مرا فريب ميدهند و يا بمن فريفته ميشوند؟ و آيا
بر من جرئت مي كنند و عليه من جرئت پيدا کرده اند و نسبت بمن
جري شده اند؟

(فبي حلفت لأبعثن علي اولئك منهم) پس بذاتم قسم
که ميفريستم برايشان از خودايشان .

(فتنة تدع الحليم فيهم حيوان) فتنه، اي را که خرد
مندان و هوشياران، و صاحبان عقل و بصيرت ايشان را در حيرت
آورده و در تعجب و تحير اندازد! «چنانکه مصداق اين حديث
شريف را ما خود در کشور خود بچشم سرمي بينيم و شاهد تحقق
آن هستيم که اين خود دال بر حقانيت اسلام و صداقت رسول اکرم
ﷺ ميباشد. از نيرو بزبان حال و قال بايد گفت و گواهي داد
که صدق رسول الله ﷺ .

مقدمه

امروز ملت ما بیمار و کشور ما از سلامت و سالمیت برخوردار نمی باشد.

قسمیکه هر مرض علت و مکروب خاص دارد که باید: ۱- آنرا تشخیص داد.

۲- به تهیه و تدارك دواي مخصوص آن اقدام نمود. ۳- به تطبيق آن دواء جهت دفع مکروب و رفع مرض و معالجه، آن پرداخت تا مرض بهبود یابد و مريض شفاء.

در غير آن بدون تشخیص مرض-تهیه، دواي لازم و مخصوص تطبيق و معالجه، آن نمی توان به صحت یاب شدن امید بست.

همچنین توبه، انسان تائب و نادم هنگام پذیرفته شده و قبول بارگاه الهی واقع می گردد که، شرایط سه گانه:

أ- پی بردن و اعتراف بگناه و جرم.

ب- قصد کردن - تصمیم گرفتن و تعهد بعدم ارتکاب دوباره بعنوان جبیره.

۳- طلب عفو و مغفرت از ارتکاب گناه قبلی در آن از خدای غفور و تواب را در برداشته باشد.

بدین ترتیب بدیهی است بحران فعلی و مشکلات موجوده، که دامن گیر ملت و سر دچار کشور ما شده است بدون علل و اسباب نبوده عواملی دارد که از آن ناشی شده و زاده آن میباشد. که در قدم نخست باید آنها را تشخیص داد که چیست؟ و سپس به امحاء و دفع آن پرداخت و بعد از آن جبیره کرد و التیام بخشید. قابل تذکر و یاد دهانی میدانیم که اهمیت و ارزش ویژه برخی مطالب مرا بدین واداشت تا درین نبشته بجای اصول و قواعد تحریر، شیوه و اسلوب تقریر را بخاطر ذهن نشین شدن بیشتر بکار برم که امید این تداخل نوعی مسایل بدیده، اغماض نگریسته شود.

بِإِذْنِ اللَّهِ لَا يَغْفِرُ مَا بَقِيَ
حَتَّى يَغْفِرُوا مَا بَاتَ فِيهِمْ

نکات اساسی
حل
بحران افغانستان

عبدالقادر امامی «غوری»

20

نکات اساسی حل بحران افغانستان

عبدالقادر امامی "غوری"

مشخصات رساله:

نام رساله: نکات اساسي حل بحران
افغانستان.

نویسنده: عبدالقادر امامي "غوري".

تاریخ چاپ: ثور سال ۱۳۷۶ هـ ش.

محل چاپ: پشاور

نوبت چاپ: اول

حق چاپ: محفوظ است

تیراژ: {۱۰۰۰}

کمپوز:

مرکز لیزر کمپوزنگ و ترجمهء حبیب،

گل حاجي پلازه، منزل دوم، اطاق ۲۲۰.

فهرست مطالب

الف	حسن مطلع
هـ	مقدمه
۱	دوره های سه گانه
۲	بخش اول: عوامل شکست
۶	- تحول اجتناب ناپذیر
۹	- غدهء سرطانی وابستگی
۱۱	- کمیسیون ارزیابی و برنامه ریزی
۱۳	- نقص در تشکیلات و ساختار سیاسی
۱۶	- لاقانونیت و بی نظامی
۱۷	- بی معیاری و نامقداری
۱۸	- ضعف اجرات و عدم مجازات
۲۰	بخش دوم: وظایف و مسئولیتهای شوری
	- سیاست عدم درهای باز - جلب افراد نیک
۲۱	و رعایت قانون
۲۲	- امتناع از تحمل پرستی و اجتناب از زر اندوزی
۲۳	بخش سوم: موضع گیری و اتخاذ موقف
۲۴	- پرهیز از شعار بدون کردار
۲۶	- سعی در ایجاد عدم رعب و وحشت در جهان
۲۸	بخش چهارم: نوع نظام
۲۹	- نظام مبتنی بر دو اصل «ایثار» و «احسان»
۳۱	بخش پنجم: اهداف کلی تأسیس شوری
۳۳	بخش ششم: چگونگی توسعه شوری
۶۲	بخش هفتم: کدامین راه حل؟
۲۷	- توسل به جنگ و راه حل نظامی
۴۲	- خلع سلاح و جمع آوری آن
۴۵	- اتکاء به موضوع قومیت و مسئلهء نژاد
۵۷	- مذاکره و تفاهم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حسن مطلع

واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغداوة
والعشي يريدون وجهه ولا تعد عيناك عنهم تريد زينة
الحياة الدنيا ولا تطع من اغفلنا قلبه عن ذكرنا
واتبع هواه و كان امراه فوطا) سورة كهف آية ۲۸.

ترجمه: قرار ده نفس خود را با قومیکه میخوانند پروردگار
خود را در صبح و شام در صف آنانیکه خداوند تعالی را در همه
حال و در همه وقت میجویند استقامت و پایداری بورز و آروزی
دیدار و تحصیل رضای او را دارند. و نظر خود را از ایشان باز مدار
و بدانها بی توجه مباش! آیا اراده زینت و زیور دنیا داری؟ آنانیرا
که دلهای ایشان را از ذکر خویش غافل نموده ایم و خواهشات
نفسانی خود را پیروی می کند حرف ایشان را نپذیر و از ایشان
فرمان مبر که کار آنها از حد گذشته است و عاقبت جز تباهی و
خسران ندارد.

حدیث:

عن ابي هريرة قال، قال رسول الله ﷺ يخرج في

آخر الزمان رجال يخلعون الدنيا بالدين يلبسون للناس
لباس الضأن من اللين - ألسنتهم احلي من السكر و
قلوبهم قلوب الذئاب. يقول الله «جل جلاله» أبي
يغترون أم علي يجترءون؟ فبي خلعت لأبعثن علي
اولئك منهم فتنة تدع الحليم فيهم حيران -

رواه الترمذي.

ترجمه: از ابو هريره «رضي الله عنه» روايت است كه پیامبر
گرامی و رسول اکرم (ﷺ) فرمودند: در آخر زمان مرداني ظهور مي
کنند - افرادي پيدا ميشوند و اشخاصي بوجود ميآيند كه دنيا،
را باقريب توسط دين ميخواهند. «بوسيله دين دنيا را مي
طلبند - بنام دين نان ميخورند - ثروت مي اندوزند - بقدرت
ميرسند - كسب شهرت مينمايند - دين را وسيله بدست آوردن جاه
جلال و جمع آوري مال و منال و اندوختن ثروت و مكنت دنيا،
ساخته آنها فدائي قدرت و قرباني شهرت خود كرده و به پاي
زخارف مادي خوش سرش را از تن جدا مي سازند»!

(يلبسون للناس لباس الضأن) از نرمي براي مردم - در
انتظار عامه و ملاء عام پوست گوسفند را مي پوشند. «رياء گرانه
خود را مانند گوسفند نرم و آرام مي نمايانند و جلوه ميدهند و